

Op zomercursus bij Natalia Gerakis

Wat doe je als je een nieuwe dwarsfluit koopt en deze wilt inspelen, maar er twee peuters rondrennen in huis? Koffer pakken en een week op zomercursus gaan. Afgelopen fluitfestival bij Adams heb ik de Griekse fluitiste Natalia Gerakis leren kennen (zie FLUIT 2014-3). Na mijn positieve ervaringen daar reis ik dus nu af naar Springiersbach in Duitsland.

Op zondagmiddag komt iedereen aan en is er een docentenconcert. Een mooi concert en vooral de *Pavane* van Fauré, met de Nederlandse harpiste Mirjam Rietveld, raakte mij. Na het eten gaan we meteen door met het fluitensemble. We zijn met negen fluitisten, variërend in leeftijd van 17 tot 80 jaar! We doen een rondje en spreken onze doelen voor deze week door. Dan blijkt hoe veelzijdig de groep is met zelfs collega's die nog les hebben gehad van Marcel Moysé. Dan weet ik: dit wordt een heel bijzondere week.

Lange dagen, van 7.30 tot 23.00 uur is geen uitzondering, spelen, spelen, spelen en luisteren. Maar daar komen we ook voor. Bij het luisteren naar de individuele lessen valt mij op dat iedereen vooruitgaat, 17 of 80 maakt daarbij niet uit. Natalia heeft iedereen in een week zijn doel laten behalen en dat horen we in de diverse concerten. Enkele citaten die je in de lessen bij iedereen terug hoort komen zijn: 'Nicht Luft holen, einfach Mund offen und die Luft kommt von alleine' en 'Nicht anstrengen geht von alleine'.

De laatste dag kletsen we wat bij, en complimenteer ik Natalia met de behaalde resultaten. Eerlijk gezegd had ik echt niet verwacht dat dit bij iedereen zou lukken. Het ging dan ook niet zonder slag of stoot, dus dat tekent voor mij haar pedagogische vaardigheden. Ik vraag haar of ze niet helemaal op is na zo'n intensieve week. 'Nee hoor', zegt ze, 'ik houd van menselijk contact, en als een persoon gemotiveerd is om wat te leren, amateur of prof maakt niet uit, dan motiveert dat mij ook. Ik ben ervan overtuigd dat iedereen van iedereen kan leren. Dan steek ik al mijn energie in de les, want ik krijg die energie ook weer terug. Dat maakt mij gelukkig.'

Wat mij persoonlijk erg aanspreekt aan Natalia is haar mentaliteit. Ze is eerst mens en dan fluitiste en noemt iedereen collega, diploma of geen diploma interesseert haar allemaal niet, het gaat erom hoe je speelt! Daar moet je je mee bezighouden zolang je lesgeeft en fluit speelt. Ze gelooft ook meer in een krachtige persoonlijkheid dan in talent voor muziek. Natalia verwijst naar het

Natalia Gerakis

gedicht *Ithaka* van de Griekse dichter Konstantin Kavafis. Zie: www.lyrikwelt.de/gedichte/kavafis1.htm

Wat Natalia ons hier mee wil geven is dat we altijd onze doelen voor ogen moeten houden. Ook doelen voor over twintig jaar. En geloof in je eigen kracht!

Het was een bijzondere week: veel gezien, veel geleerd en veel gehoord en plezier gehad. Ik ga zeker nog eens een paar dagen naar haar fluitstudio in Stuttgart of Athene, maar eigenlijk hoop ik dat ze volgend jaar weer naar het fluitfestival bij Adams komt. En dan hoop ik dat ze ook velen van jullie zal inspireren.

Nicole Golsteijn-Heijnen

